

A. 3257.

1897/4040

Gesti

Paste laulik.

Trükitud

Olga Maria Teimann'i

fuluga.

Дозволено Цензурою. — Юрьевъ, 30 Декабря 1896 г.

1. Laulmise kiitus.

Dmal witsil.

1. Oh laulu hääl, oh laulmine,
Sa Pooja armas andmine!
Sa paha waimu peletad,
Ka head kombed asutad.
Mull loodud laulja linnu keel,
Sest laulgem kunni kustub meel!

2. Oh laulu hääl, ja taewa and,
Küll sagedaste rõõmustand!
Ta mure pilwed peletab!
Silm jälle päewa paistet näab.
Mull loodud laulja linnu keel,
Sest laulgem kunni kustub meel!

3. Oh laulu hääled, laulu wääd,
Te olete kui kõrged määd.
Kui määd paistwad kaugele,
Nii hääled kuuldas kaugele.
Mull loodud laulja linnu keel,
Sest laulgem kunni kustub meel!

4. Kui lõu laulab pilwe peal,
Nii laulame siin pilwe all.
Kui kägu kukub puude peal,
Nii laulame siin puude all.
Mull loodud laulja linnu keel,
Sest laulgem kunni kustub meel!

5. Meid on üks weike seltsike,
Kui suureš meres saareke,
Oh jäägem koku kindlaste,
Et meri meid ei matagi!
Meil loodud laulja linnu keel,
Sest laulgem kunni kustub meel!

Saaremaa Kuldnof.

2.

Seesama wiis.

1. Oh laulu hääl, sind armastan,
Su üle üpris rõomustan.
Ma tahaksin kui laululind.
Nüüd tõsta häält weel kiites sind,
Et sa mu südant jahutad,
Mu meelt ja mõtteid lahutad.

2. Ma tahan julgest tunnistata,
Et lahke laulu häälega
Wõin ise ennast rõomusta,
Ka selle hinge jahuta,
Kes seisab suures kurptuses,
Kell mure lained südames.

3. Mull suureks rõomuks ita see,
Kui kuulen kui üks linnuke
Nii kenast tõstab oma häält,
Seal metsas kõrge puude pealt.
Kas kurptuses siis linnu meel,
Kui lõbus lahke tema keel?

4. See õpetab ka nõnda mind
 Oh laulmine, et mina sind
 Müüd kalliks sõbraks himustan
 Ja tühja asju unustan,
 Mis mulle teevad tüdimust,
 Mull saatwat muret, kurvastust.

5. Sest armsad sõbrad, wennad, õed,
 Ei keela laul küll meie tööd,
 Waid kautab kõik kurja meist,
 Et armastame teine teist,
 Siin ühel meelel tõstame
 Tööd tehes häält ja laulame.

Saaremaa Kuldnok.

3. Meil aja äärne tänawas.

1. Meil aja äärne tänawas,
 Kui armas oli see,
 Kus kasteheinas põlwini
 Me lapsed jooksiime.

2. Kus ehani ma mängisin
 Küll lille, rohuga,
 Kus wana taat kää tõrwas mind
 Tõi tuppa magama.

3. Küll üle aja tahtsin ma
 Ta kombel waadata!
 „Laps oota“, kostis ta, „see aeg
 On kiir küll tulema.“

4. Neg tuli. Maa ja mere peal
Silm mõnda seletas, —
Ei pool nii armas olnud seal
Kui küla tänawas! R. R.

4. Kungla rahwas.

1. Kui Kungla rahwas tuldsel a'al
Kord istsid maha sööma,
Siis Wanemuine muru maal
Läts kandle lugu lööma.

2. Sealt saiwad lind ja lehe puu
Ja loomad laulu lugu;
Siis laulis mets ja mere suu
Ja Eesti rahwa sugu.

3. Siis kõlas kaunilt laulu wiis
Ja pärjad pandi pähe,
Ja muru eide tütreid siis
Sai Eesti rahwas näha.

4. Ma laulan mätaal mää peal
Ja õhtu hilja õues,
Ja Wanemuise kandle hääl
See põksub minu põues. F. R.

5. Karjane.

1. Ma olen weike karjane,
Mull loodud laulja keel,
Sest laulan kui üks lõuke
Ja rõõmus minu meel.

2. Ma waatan taewa ülesse,
Siis tuleb meele see,
Et seal üks hea karjane,
Ma tema talleke,

3. Sind kallis taewa karjane
Ma tänan südamest,
Et hoiad kaitset heldeste
Mind oma tallekest. M. Rörber.

6. Ema süda.

1. Üks paigake siin ilmas on,
Kus warjul truudus, arm ja õnn;
Kõik mis nii arw siin ilma peal,
On pelgupaika leidnud seal.

2. Kas ema südand tunned ja?
Nii õrn, nii kindel muutmata?
Ja sinu rõõmust rõõmu näab,
Su õnnetusest osa saab.

3. Kui inimeste liikuwat
Auu, kiitust, sõprust tunda saad,
Kui kõik sind põlgwad, wihkawad,
Kui ust ja arm sust lahkuwad:

4. Siis ema süda ilmsiks läab,
Siis weel üks paik sull ilmas jääb.
Kus nutta julged igal a'al
Truu, kindla ema rinna na'al.

5. Mõnd kallist südant kautasin,
Mis järel nuttes leinasin,
Aeg andis teised tagasi:
Ei ema südant — iialgi. S. Koidula.

7. Armas isa kohakene.

1. Baitne kena kohakene,
Kõige kallim surmani;
Armas isa majakene
Minu meeles alati.

2. Minu isa majakene
Sinu pesa sarnane,
Siiski ma kui linnukene
Sgatsen ta järele.

3. Seal mind ema ilmal toonud,
Seal mind kandis kätte peal,
Seal ta mind on õpetanud,
Oh sa helde ema meel!

4. Selge hallikas seal jookseb,
Sealt ma lapsepõlmes jõin;
Kenas koplis paiu õitseb,
Sealt ma paiu pilli tõin.

5. Kena sirge kast seal seisab,
Demast magust mahla jain;
Pihlak puu seal õues õitseb,
Demast magust marja jõin.

6. Baitne kena kohakene,
Kõige kallim surmani;

Armas isa majakene,
Minu meeles alati. M. Rörber.

8. Kodule.

1. Kuldne Kalewite kodu,
Taaralaste lõbus maa,
Sulle laulab lahkest kägu,
Dõpik suure häälega.

2. Haljad wäljad, wainud, ojad
Paistwad pärli järawal;
Wahwa wanemate pojad
Seiswad walguš wärawal.

3. Eäane lained laulwad lusti,
Uhfelt kuulab rind ja rand,
Mehed sirutawad püsti,
Kaputawad maha und.

4. Tälle rääkwad rindus hääled
Wabaduse walgest a'ast;
Laulikute kandle keeled
Kõlilewad kodu maast.

5. Kuldne Kalewite kodu,
Taaralaste lõbus maa,
Sulle laulab linnu sugu,
Ärkand Gesti laulik ka. A. Reinwald.

9. Sind surmani.

1. Sind surmani ma tahan
Küll kalliks pidada,

Su õitsew Gesti rada,
Mu lehkaw kodumaa!
Mu Gesti wainud jõed
Ja minu ema keel,
Teid kõrgeks kiita tahan
Ma surma tunnil weel!

2. Kuis maa, nii hellast kannad
Su lapsi kätte peal,
Neil annad leiba, kattet
Ja wiimast aset weel!
Tõest, armsam on mull hing'ta
Su põues, Maarjamaa,
Kui wõeral piiril õnnes
Ja auus elada?

3. Kuis on su pojad wagad
Nii waprud, tugewad,
Su tütreid, nagu lilled,
Nad õitswad nägusad!
Ja sinu tuul ja päike
Sind õitsel hoiawad,
Ja kõrge kotka tiivad
Kuis hellast kattawad.

10. Teekäia saewestis.

1. Ma saewestis täna
Nii wärsind istusin,

Ja jookswa wee mängi,
Ja rattaid waatafin.

2. Ma panin kui pool unes
Ka saagi tähele,
Kui pakust pakust läbi
Ja leikas rutuste.

3. See pat kui elaw oli
Ja walust wabises.
Ja kiiksus, kääksus issi
Ja tasa kõneles:

4. "Sa oled õigel tunnil
"Just seia tulnudki,
"Su pärast häda sunnil
"Mind waewatakse nii.

5. "Sest pea saab sull käidud
"Siin ilmas elu tee,
"Siis saab neist laudest tehtud
"Sull furnu firstufe".

6. Ma nägin seal kuus lauda
Mu süda raskeks läks, —
Ma tahtsin selgem kuulda. —
Saed olid seisma jäänd.

11. Homme tuleb teele minna.

1. Homme tuleb teele minna,
Lahkumise ferd on kääs,

Kurwalt neid, kes armsad meile,
Tumalaga jätame. ∴∴

2. Mää pealt, kus maantee kallab,
Waatame weel tagasi,
Nääme küla wiimist korda,
Astume siis edasi. ∴∴

3. Aga läheb talwe mööda,
Jõuab jälle kewade,
Siis fui linnud jälle teele
Walmistama hakame. ∴∴

4. Kõõmuga siis lõõme lendu,
Kõju poole tõttame.
Sõbrad, süda kipub ifa
Wana armsa pesasje. ∴∴ R. Malm.

12. Kewade.

1. Meil kätte jõudnud kewade,
Nüüd metšas laulab linnuke,
Nüüd meres mängib kalake,
Nüüd karjas kargab talleke.

— 2. Meil kätte jõudnud kewade,
Nüüd õitseb lahke lilleke,
Nüüd lehtab kena kaseke,
Nüüd tilgub magus mahlake.

3. Meil kätte jõudnud kewade,
Nüüd taewas jelge sinine,

Nüüd paistab päike soojaste,
Nüüd meri fulla sarnane.

4. Nüüd kätte jõudnud kewade,
Kõik linnud laulwad lahkeste
Kõik loomad liikwad rõõmsaste,
Kuis ma siis waid jään üksine?

5. Mull loodud ka mu hääleke
Mull loodud ka mu jalake,
Sest hüpan kui üks talleke,
Ja laulan kui üks lõuke.

M. Rörber

13. Kewade ootus.

1. Jõua kätte kewade,
Jgaw on meil ootes,

Jõua kätte kallite,

Meid kõik rõõmustades,

Ohita nüüd Maarja maa

Ennast kena ehtega,

Kewadese kuuega,

Kenaks pruudiks jälle.

2. Tule, tule linnute!

Dma laulu laulma,

Lenda, lenda nopeste,

Meie juure jõua!

Jõua lahke lõuke,

Põllud lumest lahti ju,

Rutta kallid käuke,

Pea pajud haljad!

3. Tõuse lahke lillike,
Sinine ja kuldne!
Tule õitsma õieks,
Punane ja walge!
Tõuse armas lillike,
Mustast mullast ülesse.
Kõik sind juba ootame,
Tõuse, tule noppest! M. A. Orber.

14. Silmawesi.

1. Kui inimene tuleb ilmale,
Siis filmaweega nuttab wäätike
Ja õnnistades paneb oma kätt
Siis lapse pähe, ema filmas wett.

2. Laps kaswab rõõmu sees ja waewas ta,
Ja mis ei mõista võlida sõnaga,
Siis süda räägib jeda selgeste
Tal filmaweega: „Tänu emake!“

3. Siin kaswab meheks üles poisike,
Seal plikaft jaanud kena neiuke;
Mad lähwad paari, saawad laulatud
Ja filma wees saab truudus lubatud.

4. Müüd tuleb rõõmu hulka wiletjus,
Ja mehe südant koormab kurwastus;
Waat naine loodab taewa Ija peal
Ja filma weega ütleb: „Looda weel!“

5. Mees läheb wanaks, tuleb wiimne tund,
Hing, ihu wäsiind nõudwad surma und;
Ja omaksed ta ümber leinawad
Ja filma wees weel wiimaks tänawad.

6. End suria ju taewa röömu näab
Ja palwes lapse lapsi õnnistab,
Nüüd hingab weel — nüüd sureb rahuga:
Weel filmis wesi: „Sumal teiega!“

15. Linda laul.

1. Seal t Lääne mere kalda pealt,
On kuulda Linda leina häält,
Ja õhkab raskest südamest
Ja kurdab kallist kaasakest.

2. „Oh Kalew et nii wara ja
Su pidid surmas närtsima!
Ma olen üksi ilmas nüüd,
Ei olnud mull, ei sinul süüd.“

3. „Mu pika leina pijarad
Su mängu muru täidawad;
Kus kaasa, röömus kõnõsime,
Seal lainetab nüüd tiigife.“

4. „Seal mängis ükskord röömsaste
Su kõige noorem pojuke,
Su kottas ja su rauast rind,
Mu tuwike ja pesalind.“

5. „Oh Kalew tule uuest sa
Weel tedre tütart kosima;
Kui kaua kallis tahad sa,
Seal kalmu kambri wiibida.

6. Kui kumled sarwe pae pealt
Ja wainult Wanemuine häält:
Siis kalmud katti purusta
Ja tõuse uue jõuga!

7. Ei sa siis Linda leinama,
Ei filmawesi woolama:
Siis elan uue iluga
Ja uuest õiskab Gestimaa!

F. Kuulbars.

16. Hea südametunnistus.

1. Kes ifa truu ja õiglane,
Ja elab wagaste,
Ja õige tee pealt kõrwale
Ei lähe iialge

2. See õitseb kui üks roosipuu
Seal jõe kalda peal, —
Ja süda rahul laulab suu,
Ei tunne kurptust teal.

3. Nii läheb ala lahkeste
Päew päewa järele
Siin — tunni elu õhtuke
Kord jõuab temale.

4. Siis läheb rahus magama,
Kääd pannes rinna peal,
Ja tõuseb ükspord rõõmuga,
Kui hüüab ingli hääl. —

5. Kes aga kurja armastab
Ja mängib patuga,
See tehku mis ta iial teeb,
Ja süda rahuta.

6. Tuul välja peal, leht põesa all
Teeb hirmu kabinat;
Ja kõiges ilma elus tal
On kartust, wabinat.

7. Ta kuuleb kurja waimu häält
Ja selle tahtmist teeb;
Ja lahkeb hoopis õigelt teelt;
Ja wiimaks huka lääb.

Fr. Brandt.

17. Öhtu palwe.

1. Wäsiind olen, hingada
Tahan ma sest minun ka
Taewa Isa walwa sa
Minu üle armuga!

2. Olen täna patu teind,
Õige tee pealt kõrwa läind.
Helde Jumal, kata sa
Minu üle armuga!

3. Meid kes kurwad rõõmusta,
Rehwad wennad awita!
Jäägu kõik su hoolele,
Sina hoiad heldeste.

4. Saiget südant kinnita,
Märjad filmad kuuwata!
Walwame eht magame,
Ika meie juure jää!

J. W. Jannsen.

18. Peu täis mulda.

1. Peu täis ma mulda

Wiimaks kätteks saan,

Kui ma elust wäsin,

Haua põhja lään.

Ei seal muret waewa

Rahus hingam ma,

Kunni mind Jehoowa

Wõttab kutsuda.

2. Peu täis mind mulda

Pea ühendab

Kendel, kenneft ilm mind,

Elu lahutab.

Würsti kroon ja sandi

Waene tepife, —

Mulla all nad rahus

Hing'wad ühtlase.

3. Peu täis mull mulda,
Geesti sõbrad, ka
Wiimseks andeks hauda
Wõtke wiisata!
Armsam mull, kui ehted,
Mulla tüfise
Kirstu peal ja põhjas
Eaastu sängile.

4. Peu täis ma mulda
Kõrgeks pidada
Tahan, — elu aega
Teda auusta!
Muld mind toidab, katab,
Kannab ilma peal,
Wiimaks üksi kaitseb
Mullast ihu weel.

5. Peu täis mind mulda
Wiimaks üle jääb,
Kui kõik jõud ja noorus
Mullaks jälle saab
Mullast olen wõetud,
Mulda lähen ma,
Mullast wõtab Isa
Kord mind ärata. L. Koibula.

19. Eru kiirus.

1. Stopi õisi rutuga
Enne kui on hilja ;

Pea peavad langema,
Walmistama wilja.

2. Sie aeg on üirike,
Tuule tiivul jõuab
Täna naerab lahkeste,
Homme mööda jõuab!

M. J. Eisen.

20. Ribuwitsja lill.

1. Leidis nõmmelt poisike
Ribuwitsja lille,
Oli noor ja kaunike,
Tuli joostes poisike,
Wahkis kummarkile,
Puna kaunis lilleke,
Ribuwitsja lille.

2. Ütles pois: Ma murratan sind,
Ribuwitsja lille,
Ütles lill: Ma nõelan sind
Kui ei jätta rahul mind,
Ujad nutu pilli!
Puna kaunis lilleke,
Ribuwitsja lille.

3. Murdis siiski poisike
Ribuwitsja lille;
Pani wastu lilleke,
Nõelas poisji wahwaste,
Ei jaand temast üle.

Puna kaunis lilleke,
Kibuwitsa lille.

21. Karja pois.

1. Tulge kogu, küla lapsed,
Karjas käiad kaswandikud!
Tahan teile lugu laulda,
Ime asju ilmutada.

2. Karja pois on kuningas,
Suure walla walitseja,
Palju pere pidaja,
Kuldse krooni kandaja.

3. Kõrgel pea lae kohal,
Taewa taadi tuassa, —
Seal on tema kuldne kroon,
Päike tema pea ehe.

4. Mäe kingud, mätta otsad,
Need on tema tüma troon;
Siit ta walda walitseb,
Käsku jalgu juhatab.

5. Trooni ümber, ligi, kaugel,
Kohke rohu kandja maa, —
See on tema kuning riik,
Mamate asu paika.

6. Maimaid on armamata:
Kireseid ja kareseid,
Sulekandjaid, sarmekandjaid,
Mitmed moodi mullikaid.

7. Igal alamal on amet,
Tarkust mööda tallitus;
Utekesed, ullikesed,
Jäänud aga jäuta.

8. Sarwilised sikukesed,
Hallikarwa habenitud, —
Need on tembu tegiad,
Poksimise kunstis kuulsad.

9. Linnukesed lepikusja,
Need on rõõmsad laulu mehed,
Mullikad on moosekandid,
Kaelas kellad, kuljused.

10. Ministrid on tal ka mitu:
Pika, paka, frants ja tuks;
Need on tublid riigi tued,
Tapeluse toimetajad.

11. Mis küll teewad hani hulgad?
Mis küll teewad pardi parwed?
Sõitwad sõudwad merda mööda,
Püüdwad kalu kaunimasta. J. Surt.

22. Puhas süda.

1. Kallis on üks puhas süda!
Tulgu rist ehk tulgu häda,
Ika rõõmus,
Ika rabus,
Kannab tema waikeste.

2. Mii kui hallik selgest jookses,
Igal ajal läbi paistab,
Nõnda olgu
Meie elu
Selge puhas laitmata.

2. Mitmed tuuled tormid tõuswad,
Silmad sagedaste nutwad:
Pole häda,
Kui on süda
Puhas, küll kõik mööda lääb.

23. Oma keel.

1. Minu kallis oma keel,
Oh kui armas oled sa,
Oh kui ilus sinu hääl,
Oh kui kenast kõlad sa!

2. Olin ära wõeral maal,
Wõeras rahwas, wõeras wiis,
Wõerad kombes, wõeras keel,
Oh kui hale minul siis!

3. Küüd ma jälle omal maal,
Oma rahwas, oma wiis,
Oma kombes, oma keel,
Küüd ma olen rõõmu täis!

4. Waewalt rääksin rahwaga,
Ükski mõistnud täiest mind.
Kuulsin nende jutu ka,
Oma keel ei kuulnud sind.

5. Üksi taewa Isaga
Näätisin ma oma teelt,
Tema kuulis armuga,
Tuhatas mu kurwa meelt.

6. Minu kallis oma teel,
Dh kui armas oled sa,
Dh kui ilus sinu hääl,
Dh kui kenast kõlad sa! S. Gasselblatt.

24. Rõõm isamaast.

1. Isamaa, mu meeles sa
Seisad igal tunnil;
Sinust tahan laulda ma
Armastuse sunnil.

2. Sinu kallil pinnal ma
Kõnnin rõõmsal meelel,
Sind ma tiidan lauluga
Päris ema keelel.

3. Ja kui ära lahkun just,
Lähem võera maale,
Siis just leian rõõmustust,
Runni nään sind jälle.

4. Isamaa, ei või ma sind
Tial unustada;
Aitku Jumal ikka mind
Sulle truults jääda

5. Isamaa kui suren ma
Siis su muld mind katku

Ja mind wiimse armuga
Dma hõlma matku.

25. Kewade.

1. Müüd kewade on tulnud,
Eks ole rõõmu tunnud
Kõik, kes siin maa peal elavad!
Müüd linnu laulud kõlawad:
Et kewade on tulnud.

2. Müüd põllud, metsad, wäljad
On ilusad ja haljad.
Müüd kägu kukub kuusikus
Ja ööpik laulab lepikus,
Et kewade on tulnud.

3. Müüd lillekesed õitsewad
Ja ilusaste lehkawad,
See rõõmuustab nii meie meelt
Et ajab lausa laulma keelt:
Müüd kewade on tulnud!

26. Kewade möödas.

1. Kus jäänud need ilusad päewad,
Mis kewade tõi meil' ja sui?

2. Kül'm on neid kõik lõpetanud ära
Nii wanuses rõõm ka meist läind.

3. Ei tule siis kewadet enam,
Meil elu õhtu on kül'm.

4. Eiig ruttu tuleb küll talwe
Ja kewade mööda lääb.

5. Rõõm lendab ka temaga ära
Ja wanadus, nõtrus weel jääb?

6. Sest maitsege kewade rõõmu,
Kui parajast õitseb see.

7. Küll rutuste tuleb kurptus,
Siis enam ei paista päew.

8. Tah kewade tähendab noorust,
Kus kõigidel rõõmus on meel.

9. Talw tähendab wanust ja kurptust
Siis wäsimus kipub ju peal.

10. Üks kewade siiski weel loota
Meil tulewas ilmas seal on.

11. Siin pole ju paremat oota,
Seal on meil rõõm, rahu ja õnn.

27. Tütarlaps jõe kaldal.

1. Kord istus jõe kalda peal
Üks waene tütarlaps;
Ja tema hale nutu hääl,
See kostis kaugel teps.

2. Ja heitis ennast põlwili,
Ja kurtis haledast:

"Oh isa! ema! kuulge mind,

"Ja aitke oma last!"

3. Üks rikas mees sealt mööda läks
Ja kuulis nutu häält!

See tema jõudant pehendas,
Et haledaks sai meel!

4. „Mis wiga sull, mu lapsuke,
„Nii ärdalt nutad sa?
„Oh üttele seda minule!
„Kui wõin siis aitan ma.“

5. „Ma nutan ema haua peal,
„Ka isa upus siin,
„Wend tahtis api tõtata
„Ja upus ühes ka!“

6. „Oh ära nuta waene laps!
„Nii kostis wõeras mees.
„Sull isaks tahan olla ma,
„Kui lapseks tuled mull.“

7. Nii ütles ta ja tegi ka,
See armas rikas mees;
Käis warsi kurwa lapsega
Kui ija käsi kääs.

8. Ta wõttis lapse omale
Ja heasti kaswatas,
Kõik muret kandis tema eest,
Kui hellam isake.

28. Haud.

1. Kui kurb ja kole waata
On haua sügawus,
Kes wõib sull' sõna saata,
Mis katab pimedus.

2. Siin lesed naised kurptust
Ja kaldal nutawad
Ja waeste laste kurptust
Ei kuule wanemad.

3. Ei linnu laulu ilu
Ja põhja ulata,
Waid üksnes jurma wilu
Seal elab lõpmata.

4. Ja siiski kuskil mujal
Ei leia rahu ja,
Kui fina omal ajal
Pead ilmast lahkuma.

5. Kui elu torm on möödas,
Siis leiad kodu maad,
Su süda üksnes haudas,
Kui tormid waiiwad. B—r.

29. Pruudi frants.

1. Me pruudi pärga punume,
Sull kaunil roosi lillil,
Ja tantsule nüüd saadame,
Sind kenal pulma pillil.

∴ Ilus, haljas, ilus haljas,
Ilus haljas pruudi pärg. ∴

2. Mull ajas kaswab kauniste
Küll Mirta iga sugu,
Kus wiibib armas peiufe
Kas neist ei peeta lugu?

∴ Ilus haljas, ilus haljas,

Ilus haljas pruudi pärg. ∴

3 Pruut ketras seitse aastad teed

Kuld lõnga wärtuol walmis,

Ta hebemed nii peenif'ied,

Ka ehteid kudus, palmis.

∴ Ilus haljas, ilus haljas,

Ilus haljas pruudi pärg. ∴

4. Kui seitse aastad mööda sai,

Siis tuli koju peiu,

Ta et ta pulmad kaaja tõi,

Meilt pärja pärib neiu.

∴ Ilus haljas, ilus haljas,

Ilus haljas pruudi pärg. ∴ Nähwa ringmäng.

— 30. Kiwi kandja.

1. Rika mehe maja ette

Tuhtus kord üks kerjaja.

Rikas wöttis kiwi kätte,

Wiskas teda — jellega.

2. Waene wöttis kiwi üles,

Pani tasku paigale.

Wötles: Dotan õiget aega,

Küll ma tasun temale.

3. Waene kandis kiwi taskus

Mitu aastad wihaga.

Wiimaks rikas jäi ta waejeks;

Wigajeks ja kerjajaks.

4. Waeseks jäänud rikas juhtus
Waese wastu tulema.

Waene wöttis kiwi taskust,
Pidi seega wiskama.

5. Nutu tuli tema meele:

Ära tasu kurjaga!

Anna andeks waenlastele,

Andeks andmist leiad sa.

6. Kiwi kukus mehe käest,

Wiha wälja südamest.

Söber! katsu süda läbi:

Kas seal on ka kiwikest?

7. Ära otsi kuue taskust,

Otsi oma südames,

Leiad sa, mis on seal walskust, —

Mõttele: Kohtu päew on ees.

Saaremaa Kulbnoh.

31. Lind ja mesilane.

1. Lind laulis pajupõesas

Tõe kaldal kenaste.

Mesilane langes wette,

Surma hädas äkiste.

2. Lind see jättis laulmist jälle,

Wiskas wette lehekest.

Mesilane püüdis peale,

Peasis pea surma käest.

3. Ennäe! jõe juure jõuab

Tääger juba püsfiga.

Pauljat lindu paju põesas

Mägi, pidi panema

4. Mesilane jõudis ligi,

Rütti kätte pistis ta.

Püs läks lahti, laeng ka kõrwal,

Lind see pani lendama.

32. Metsas laulda.

Omäl wiisil, ehk: Ma olen väike karjane.

1. Kes istutas sind kaunis mets,

Kes külwas lillekest?

∴ Dh armu kääb mis kõik maailma täitnud
iluga! ∴

2. Kes on sind toitnud, linnuke,

Sull laulu hääle teind?

∴ Dh armu kääb, mis kõik maailma täitnud
iluga! ∴

3. Kes õpetas sind ujuma,

Sa weike kalake?

∴ Dh armu kääb, mis merd ja maad, kõik
seadnud targaste! ∴

4. Dh inime, siis mõtle sa,

Kes sinu Looja ka!

∴ Ja kiida teda mere, maa ja metsa looma eest! ∴

C. Hörschelmänn, endine Põitsama õpetaja.

33. Ärkunud poeg.

1. Üka ainus poeg, kell ema lest,
See jättis ema maha,
Sest armastuse neljas käsi
Ja meelest oli paha.

2. Ja luusis, hulkus mööda maad,
Ei teinud muud kui furja,
Mis tuuris juba mõned a'ad,
Et oli läinud nurja.

3. Saat korralt ärkas tema meel,
Et südames tal valu,
Ja mõtles: Glaks ema weel,
Ma rõõmustaks ta elu!

4. Ja siis ka ruttas tuli ta
Siis kahetsenas meeles,
Ja langes ema rinnale,
Kell filmis wesi weeres!

5. „Dh Jumal olgu kiidetud!“
Ja esimene sõna, —
„Kõik furjus on nüüd wõidetud,
Dh ema, armas ema!“

6. „Ma nutes kasta sinu kääb,
Mis mind on süles kannud.
Mull' armastust, kui tule jõdd,
Dn Jumal jälle annud.“

7. „Patt pettis mind küll kibedast,
Sest tundis süda külma, —

Nüüd kahetsen ma kibedast,
Sind armastan kui silma.

8. „Mind õnnistagu sinu kääb,
Oh anna mulle andeks!
Küll jälle minust rõõmu nääd
Ma muidu saaksin wandeks!”

9. Ei ema saanud sõna suust,
Sest haledus ja rõõmustus
Käis läbi tema lihast, luust,
Ta oli fula armus.

10. Ta tänas taewa Jumalat,
Et poeg ta juure tulnud,
Ta oli kuumad pisarad
Su poja pärast nutnud.

11. Oh pojad, tütreid, astuge
Ka wanemate ligi!
Sunn sellele, — oh uskuge! —
Kes teeb kui see poeg tegi.

C. W. Freundlich.

34. Jüri ja Mari.

1. Jüri tuli müüri tööst
Tahtis lõunat süüa,
Leidis külma rooga eest,
Uhwardas naist lüüa.

2. Mina pean waewama
Ennast ööd ja päewa,

Siiski sooja leent ei sa
 Eõuna laual maitsta

3. Nõnda Türi kurjustas, 8

Dma Mari peale,
 Mari wastu urjutas,
 Tuletas tal meele:

4. Sõge, mis sa tõreled, 10

Kudas ma sull feedan?
 Puud on riitas jämedad,
 Kudas ma neid lõhun?

5. Naisterahwas olen mä, 11

Pealegi weel wana,
 Rajepaku lõhtuda,
 Selleks jõud ei kannan.

6. Mis sa tööst mull' kodu töid? 12

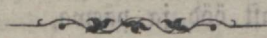
Tühi kõht, muud ühti
 Wõta firwes, lõhu puid,
 Mis sull enam wahti!

7. Türi kõrwad longu jäid, 13

Maril jälle õigus.
 Naisterahwal jälle wõit,
 Meestel puudub julgus.

8. Türi ohkas, lõhtus puid, 14

Mari kandis kõõki,
 Aega mööda jõbraks said
 Peale õhtu jõõki.

Sind 10 top.